

та на міра, на кои-то основа е вещество, съставено отъ чисти, наложени една до другъ и една извънъ другъ.

Духовны или Психическы ся наричатъ явленія-та въ душиж-тж, кои-то имжть основж начало духовно; това начало духовно нѣма чисти и неподлѣжи на измѣренія въ пространство.

Така всичко, за что-то мыслимъ е внѣшне или вжтрѣшне, вещественно, или духовно-физическо или Психическо.

§. 8.

Всякой прѣдмѣтъ става мыслимъ, сир. за всякой прѣдмѣтъ ся мысли, само кога дойде той въ *сѣобщеніе* съ мыслителнж-тж душиж.

Изясненіе: Прѣдмѣтъ-тъ ся сѣобщава, посрѣщца ся съ душиж-тж, кога-то той съ нѣкакъв начинъ дѣйствува на неж и съ това ѣ обажда за сжществованіе-то си. Съ това свое дѣйствиѣ прѣдмѣтъ-тъ обрѣща на себе наше-то мышленіе и показва ни да помислимъ за него, и така става за насъ прѣдмѣтъ мыслимъ.

Оттова, *Првво*, мы мыслимъ само за онова, что-то е докарало на насъ нѣкакво дѣйствиѣ, а не е възможно да ся мысли за прѣдмѣты, кои-то не сж ся докарали ни въ едно отношеніе спорядъ наше-то мышленіе; *вшоро*, мы мыслимъ за извѣстенъ прѣдмѣтъ, до кога-то другъ прѣдмѣтъ не надвѣе на онова дѣйствиѣ, кое-то е произвелъ првъый прѣдмѣтъ: ако ли онія прѣдмѣти, кои-то по-напрѣдъ сж влѣзли въ сѣобщеніе съ душиж-тж ни, захващатъ ѣ по-силно отъ оныя прѣдмѣты, кои-то иджть слѣдъ тѣхъ, то въ такъвъ случай на мѣсто прѣжни-ты мысли недохождатъ новы.

Оттова часто ся докарва да гядаме едно нѣчто, а да мыслимъ сѣвършено за друго, и *шреше* въ каквж-то мѣрж дѣйствува единъ прѣдмѣтъ на душиж-тж, въ такъвж мѣрж и душа-та проявлява, спорядъ него,